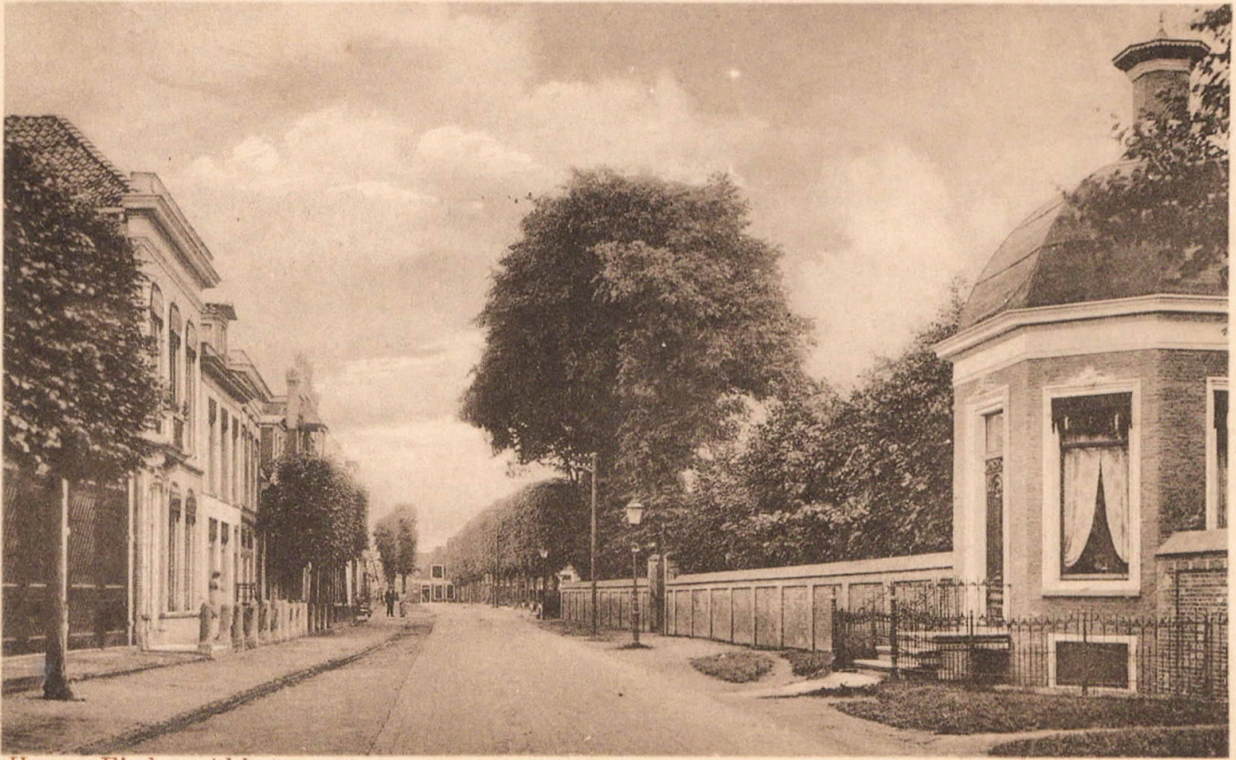

Beste Mensen,

Hooge Eind — Akkrum.

Akkrum,

Jullie horen mij niet zeggen,
Zo moet het weer worden.
Wat ik wel wil zeggen,
Is,
Dat het groen was,
Dat het rust uitstraalde,
Dat de verhoudingen klopten.
Wat ik ook zeg,
Is,
Dat je aan dat fundament van rust en groen,
Weer kunt bouwen,
Dat je daartoe als mens verplicht bent,
Voor onszelf,
Voor onze kinderen.

Inleiding

Mijn naam is Kees Middendorp. Ik woon in het centrum van Akkrum (hetgeen natuurlijk logisch is gezien mijn achternaam) op de Dringelstrjitte met uitzicht op de Terptsjerke en de Tsjerkebleek / Plantsoen.

Ik ben lange tijd mede eigenaar geweest van de jachthaven in Akkrum, de Drijfveer en Tusken de Marren.

Jullie weten dan in ieder geval vanuit welke achtergrond ik praat. 25 jaar heb ik op de jachthaven gewoond en de rest van mijn leven heeft zich afgespeeld rondom de kerktoren van Akkrum. Sinds ik met mijn werk gestopt ben doe ik zo links en rechts wat vrijwilligerswerk in Akkrum, zoals de kunstroute, de Slach troch Akkrum, de werkgroep Akwaseum, het Akkrumer Dream Teater. Zo ook heb ik meegedacht aan het ontwikkelen van de centrumvisie en de ontwikkeling / opwaardering van het gebied Heechein / Tsjerkebleek.

Het was geloof ik 2015 dat ik te horen kreeg dat de Kastanjabomen er af gingen omdat ze ziek waren en dat er nagedacht moest worden aan een nieuwe invulling van het Plantsoen (bij jullie bekend als Tsjerkebleek). Als aanwonende vond ik het van belang om mee te praten. Afgezien van het feit dat de Kastanjabomen het loodje zouden leggen, zag ik dat de Tsjerkebleek (het Plantsoen) steeds meer verloederde. Gras werd gebroken asfalt en daarmee parkeerterrein. Het schijnt een wet te zijn dat wanneer je ergens iets aanbiedt dat de vraag zich automatisch aandient. Een min of meer heilige plek in het dorp, een plek waar bloemen, bijen, bomen, insecten en elkaar ontmoeten werd verkwanseld aan blik.

Nuancerings

Nu wil ik daar best enig nuance in aanbrengen. Akkrum is geen Volendam, geen Giethoorn, Akkrum kan niet autovrij gemaakt worden, dat zou alleen emotie zijn en voorbijgaan aan de realiteit anno 2022.

Visie op Akkrum

Voorheen had Akkrum een aantal grote “industrieën”, (UTD mengvoeder, de FCE exportslagerij, en de melkfabriek) en het leven speelde zich hier rondom af. Maar dat is al lang verleden tijd.

Heel veel van dit soort dorpen, qua grootte, qua inwonersaantal zijn dode dorpen geworden. Mensen wonen er, slapen er, maar leven er niet, ze werken elders. Stoffige dorpen noem ik dat. Mogelijk is er nog een supermarkt, maar die kan de leefbaarheid niet dragen.

Nee, Akkrum heeft geluk, het ligt in een dicht web van water. Je kunt echt alle kanten op, richting de meren, richting de Turfkanalen naar Appelscha of Heerenveen, richting Joure en zo kan ik nog wel even doorgaan.

Dit water is belangrijk en essentieel voor Akkrum. Door het toerisme, wat ik zie als een wisselwerking tussen dorp en gast, is Akkrum dat dorp geworden dat het nu is.

Doordat Akkrum iets te bieden heeft, denk aan Coopersburg, Welgelegen, de fraaie kerkgebouwen, een goed winkelbestand, een gezellige jachthaven en camping, een recreatiepark, gastvrije terrassen en eetgelegenheden, komen de mensen graag naar Akkrum.

Dan zou je nog kunnen zeggen: wat heeft de gewone inwoner van Akkrum hier nu aan? Mijn antwoord is duidelijk: Dankzij het toerisme kan Akkrum de winkels behouden, heeft Akkrum haar leefbaarheid, door deze gehele sfeer voelt de Akkrumer zich thuis in eigen dorp, floreren de sport, de school en het verenigingsleven en vormt Akkrum een aangename “mienskip”.

Hiermee zeg ik dat alles met alles samenhangt, zonder dat dat altijd direct zichtbaar is!

Plantsoen / Tsjerkebleek

Goed, ik heb meegepraat over de Tsjerkebeel en meegepraat en meegedacht over andere delen van het centrum.

We zijn begonnen in 2016. Ondertussen zijn we nu 6 jaar verder en lijkt het er op dat straks letterlijk de schep de grond in gaat.

Er zijn door ons, Akkrumers, zelf plannen bedacht, plannen die zijn voorgelegd aan de “mienskip”, plannen die breed werden gedragen, plannen waarop kritiek is geuit en die aan de hand daarvan zijn bijgesteld.

Op deze manier is er op een heel open wijze gesproken (en natuurlijk kan het altijd nog beter) en is het plan overgedragen aan de gemeente, die er op haar beurt ook nog weer op een opbouwende manier samen met het dorp naar gekeken heeft.

Jullie, geachte raadsleden en Wethouders, hebben deze plannen waarschijnlijk al onder ogen gehad.

Belangrijk voor mij is dat de Tsjerkebleek (voor mij Plantsoen, maar daarover zo dadelijk duidelijkheid) weer groen wordt, omdat het een plek is om te beleven, om met elkaar doorheen te wandelen, op een bankje te zitten, genieten van vogels, bloemen en bijen. Voor de biodiversiteit is dit van groot belang, en als wij mensen al de gedachte hebben daar niet bij te horen, durf ik luidop te zeggen dat groen de mensen iets brengt, veel meer zelfs dan “we” onszelf vaak beseffen.

Ik ben dan ook blij dat bij nader inzicht, nieuw onderzoek, gebleken is dat drie van de vijf nog resterende Kastanjabomen kunnen blijven staan.

En ik beseef dat we iets inleveren, namelijk de oorspronkelijke Tsjerkebleek, dat stuk gras waar de vrouwen (zo werkte dat archetypisch) hun was op de bleek neerlegden te blikken.

Dat we dit stukje oude bleek, “de blikke”, zo onopvallend mogelijk, moeten afstaan aan het blik van auto's is een konsekwentie die de tijd met zich meebrengt.

Maar dat daarnaast het Heechein verrijkt wordt door een rij bomen/leilindes die vorm geven aan het levensritme en levensvreugde van de straat vind ik heugelijk.

Akkrum knapt ervan op.

De aankleding van het Heechein smaakt straks naar meer en vormt allicht een voorbeeld voor de Buorren, de Kleef, de Smidsstege en de Mounedyk (de laatste twee als belangrijke ontsluitingsroutes van de Poeisz naar de overige winkels in het centrum)

Tûkelteammen (obstakels)

Natuurlijk kom je overal waar je iets wijzigt obstakels tegen, zo als het aantal parkeervakken in het centrum van Akkrum. Maar ik denk dat met het parkeren op de Tsjerkebleek, tegen de betonnen afscheidingsmuur van Welgelegen, het opwaarderen van het evenemententerrein in een veel groenere en gezelligere variant waarbij een aantal parkeervakken toegevoegd zullen worden en de parkeerruimte bij de nieuwe Poeisz, voorzien is en wordt in voldoende gelegenheid die parallel loopt met de behoefte.

Konklusie

Konkluderend kan ik zeggen dat het opwaarderen van Akkrum van wezenlijk belang is, dat het vergroenen van het dorp (voorheen was Akkrum veel boomrijker) daar een essentiële rol in speelt, dat de leefbaarheid van het dorp afhankelijk is van vele factoren, maar dat wanneer we dit plan uitvoeren we de juiste lijn te pakken hebben.

Ik ben blij dat ik op een fijne wijze hierover heb kunnen meepraten met een aantal andere Akkrumers en gemeente ambtenaren

Komplimenten voor het plan.

Kees Middendorp